

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58 — GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Kon. Goedgekeurd d.d. 22 februari 1958, nr. 58

- GEVESTIGD TE 'S-GRAVENHAGE

Giro no.468874 t.n.v. de Penningm. der "ODV", DEN HAAG

Uitsl. voor verslagen en abonn. Dovenetel weg 57a 's-Gravenhage Tel: 684541

Secretariaat: Graaf Willem de Rijkelaan 15 Leidschendam Tel: 070 - 275154

22e jaargang nr. 3C

14 april 1978

x in de kantlijn betekent de vraag

- " " " " .. het antwoord

Goeden avond, vrienden.

Wij zijn niet alwetend of onfeilbaar. Denkt dus zelf na, ook over het onderwerp, dat u aan het begin van het verenigingsjaar voor deze avond hebt vastgesteld:

RELIGIE IN DE TOEKOMST

De basis van de religie in de toekomst is dezelfde als van alle religie in het verleden. Elke mens heeft nu eenmaal de behoefte zich met iets groters, iets machtigers en vooral blijvends verbonden te weten.

Dat kunnen goden zijn, maar evengoed een systeem, een volk, een land als in b.v. de wetenschap, waarin jouw werk jouw naam zal doen voortbestaan.

Het zal u duidelijk zijn, dat, wanneer de omstandigheden op aarde veranderen, ook de geloofswaarden zullen veranderen en daarmee ook de religie, de geloofsstructuren.

Wanneer wij b.v. zien naar het christendom in deze dagen, zo valt op, dat niet het geloof zelf afneemt, maar wel de kerkelijkheid.

Zien wij naar de wijze, waarop men zich in de islam bezig houdt met het geloof, dan is het opvallend, dat een steeds groter deel van de gelovigen in feite overhelt in de richting van westerse - lees christelijk morele - praktijken, terwijl men gelijktijdig toch het oude geloof in Allah en Mohammed innerlijk blijft aanhangen.

Je zou uit dit alles reeds veel af kunnen leiden. Ik wil dit echter stellen in enkele kortere punten. Allereerst stel ik, dat de ontkerkelijking voor een groot deel te danken is aan het feit, dat het begrip zonde een andere betekenis heeft gekregen.

De mens voelt de noodzaak tot vergeving voor zonde, de overtreding van de wet, niet meer zo fel. Daarvoor in de plaats kwam een behoefte om innerlijke verbondenheid, zekerheid en harmonie te vinden.

Dit nu is een innerlijke kwestie, die niet alleen aan de hand van een uiterlijke leer tot stand kan worden gebracht.

Ten tweede; De wetenschap heeft vele zaken aan de mensen redelijk verklaard, die tot voor kort voor de mensen nog grote geheimen waren. Het menselijke weten is zelfs al enigszins doorgedrongen op het gebied van het paranormale en houdt zich bezig met esp en al wat daarbij te pas kan komen. Wat betekent, dat de mens een geheel andere visie op zichzelf zal gaan krijgen.

Men weet b.v. op het ogenblik reeds, dat bepaalde vormen van profetie geen goddelijk of andere geestelijk ingrijpen vergen, maar voort kunnen komen uit eigenschappen, die de mens zelf bezit.

Iets dergelijks geldt voor een van de meest begeerde wonderen van de oudheid, want geestelijke en paranormale genezingen beginnen een steeds meer normaal en zelfs ook steeds meer aanvaard verschijnsel te worden in uw dagen.

Vooraf in landen, waarin de godsdienstige weerstanden daartegen niet zo groot zijn, zien wij een steeds verdergaand onderzoek naar paranormale kwaliteiten en ziet men de mens voortgang maken bij het onderzoek van b.v. telepatie en andere verschijnselen, tot zelfs het optreden van waarnemen van levenskracht en het ontdekken, wat je daarmee al zo kunt konstateren en doen.

Een godsdienst, die ontdaan is van vele van haar geheimen, kan voor de mensen niet meer eenzelfde betekenis behouden als voorheen.

Ten derde hebben wij te maken met sociale verschijnselen. Wanneer de bevolkingsdichtheid binnen een gemeenschap steeds toeneemt en sociale problemen in het menselijke leven een steeds belangrijker en steeds meer besproken rol gaan spelen, is het niet zo eenvoudig meer alles in de gemeenschap onder een enkele religieuze noemer samen te brengen.

Er zijn dan te veel verschillende meningen en te veel afwijkende benaderingen van de menselijke problematiek. De mensen nemen geen genoegen meer met de kerkelijk gesuggererde beloningen in een hiernamaals, maar willen zelf aan hun problemen hier en nu iets doen.

De kerken hebben dan de keuze als sociaal bewogen instantie te gaan werken met het gevaar velen van zich te vervreemden, die hun eigen streven en werkwijze niet bevestigd zien, dan wel zich geheel moeten onthouden van alle sociale bewogenheden. Maar in dit geval zal in een onder sterke spanningen staande gemeenschap bijna niemand zich meer tot de kerk voelen aangetrokken.

Voor een kerk is het dan ook wel een heel moeilijke situatie: enerzijds wil men gezag behouden, anderzijds kan men alleen volgelingen behouden door zich tegen bestaande toestanden, waaraan het gezag in feite mede schuldig is, af te zetten.

Daar de meningen en verlangens van de mensen steeds verder uiteenlopen, ontstaat in toenemende mate een sektarisme, waarin de nadruk zal vallen op alle praktijken, die

een gevoel van innerlijke verlichting helpen veroorzaken. Hierbij is het niet belangrijk, of men een weg kiest, die voert via gebed, meditatie, of nog andere wijzen van werken.

Met deze punten is de huidige toestand volgens mij voldoende geschetst om over te gaan tot een poging u de religie van de toekomst te omschrijven.

In de toekomst zal de religie veel minder aan vaste structuren gebonden zijn, dan tot op heden het geval is. Zoals in de eerste dagen van het christendom de oudsten van een gemeenschap automatisch de priesters, de patriarchen, de leiders van de rite, werden, zo zal dit ook in de toekomst eveneens 't geval zijn.

De mensen zullen zich verzamelen rond personen, die een sterk stralende, of zeer bijzondere persoonlijkheid bezitten en hierdoor in staat zijn bepaalde krachten aan de gelovigen over te dragen.

De gelovige zal voor zich streven naar een bereiken van een dergelijke toestand en het bereiken van soortgelijke geestelijke mogelijkheden en krachten.

Paranormale verschijnselen krijgen weer veel meer aandacht dan voorheen en worden niet meer à priori als demonisch en voor de godsdienst niet passend afgewezen.

Reeds nu zijn er enkele godsdienstige groepen op aarde, zoals de broeders of quakers, waar in de godsdienstige samenkomsten de inspiratie een belangrijke rol speelt. Ik ben er van overtuigd, dat het inspiratieve element in alle godsdienstige samenkomsten van de toekomst een veel grotere rol zal spelen dan nu denkbaar is, terwijl de rituele of ritueel-magische kant van de bijeenkomsten zal verzwakken en uiteindelijk weg zal vallen.

Zo al enige rituelen bewaard blijven, zullen zij toch ten hoogste een bijkomstigheid worden. Het geestelijk deelnemen aan de eenheid van de vergadering is voor alle gelovigen de hoofdzaak.

Wanneer je een losse structuur hebt, is het ook mogelijk, dat mensen, die een verschillend beeld van god kennen, toch gezamenlijk geestelijk werken en tot god bidden. De mensen zullen deel kunnen nemen aan religieuze plechtigheden en bijeenkomsten als volwaardig lid van de gemeenschap, zonder het met elkaar op het punt van geloofdsformuleringen geheel eens te zijn.

De gelijkhebbertjes, die in deze tijd de godsdiensten zo sterk tegen elkander verdeeld houden, zullen dan niet meer zo gemakkelijk aan het woord komen. Mogelijk zullen zij in hun eigen, kleine kringen nog wel een voorname rol kunnen spelen, maar op het geheel en op de grote gemeenschap zullen zij praktisch geen invloed meer hebben en in de samenkomsten zal hun stem niet meer waard zijn dan die van elke andere gelovige.

Dit betekent, dat wij de richting inslaan naar een oecumene, waarin niet alleen voor alle richtingen van het christendom plaats zal zijn, ongeacht de geloofsartikelen, die men toevallig onderschreven heeft, maar ook voor vele andere vergelijkbare vormen van godsdienstig denken.

Ik kan mij voorstellen, dat vanuit de christelijke zijde al snel het jodisme welkom wordt geheten als gelijkwaardig aan de eigen gemeenschap.

Ook delen van de islam, vooral uit de richting van de Amadya Moslim, zal men al snel beschouwen als deelgenoten in één groot en waar geloof.

Dit impliceert voor de toekomst een religie met een zeer losse structuur, met sterke uitwisselingen van overtuigingen en beelden en verder, veel meer dan tot nu toe, een sterke inwerking op alle geloof vanuit de wetenschap.

Het weten van de mensen is door de kerken lange tijd geleid en zowel technische als wetenschappelijke ontdekkingen zijn door de kerken vaak onderdrukt, of ten zeerste bestreden. Denk alleen maar eens aan de wijze, waarop de platte-aarde-theorie lange tijd vanuit de godsdiensten is verdedigd en stellingen, waarbij de aarde niet meer centraal in het al zou staan, met de meest wrede methoden werden onderdrukt.

Iets dergelijks zullen wij in de toekomst niet meer konstateren. Wel zal men van de wetenschap vergen, dat zij haar stellingen niet bindt aan axioma's, zodat zij wel alle feiten en mogelijkheden bestudeert, maar niet gelijktijdig tracht konstateringen vast te leggen op een voor een ieder bindende wijze.

Ik zie het paranormale, het magische en occulte denken een steeds grotere rol in geloof en menselijk leven gaan innemen. Ik kan mij een kerk van de toekomst voorstellen, waarin heksen tesamen bidden met de afstammelingen van hen, die eens heksenbestrijders pur sang waren. En waarom niet?

Geestelijk is er slechts één kracht, één werkelijkheid, één totaliteit. Op welke wijze die totaliteit zich voor jou gaat manifesteren, is minder belangrijk dan het feit, dat je haar bestaan erkent als heersende over je eigen bestaan.

De paranormale zaken, die nu randverschijnselen heten te zijn van de werkelijke godsdiensten, zoals b.v. deze bijeenkomst, die een randverschijnsel van de religie genoemd zou kunnen worden, houden op als afzonderlijk verschijnsel te bestaan.

De mensen leren dank zij de wetenschap steeds beter begrijpen, wat b.v. levenskracht is. Zij hebben, dank zij de Kirlianfotografie hierover reeds nu het een en ander leren beseffen en zal er binnenkort in slagen aura's steeds vollediger en juister te fotograferen. Men zal leren diagnosticeren te stellen aan de hand van dergelijke afbeeldingen, zoals men ook steeds beter zal leren, hoe men met b.v. helderziendheid dient te werken. Men leert steeds meer omtrent de mogelijkheden en eigenschappen van zaken als hypnose.

Kortom: de mens dringt dank zij wetenschap, intuïtie en innerlijk beleven steeds verder door in die gebieden van de psyche, die tot voor kort door zelfs de grootste en beste psychologen en psychiaters als terra incognita werden beschouwd: onbekend gebied, waarin men niet door kon dringen.

Hierdoor zal ook het bovennatuurlijke in de kerkelijke gemeenschappen een veel grotere rol gaan spelen. Men zal niet alleen maar geloven in een God, die alles beschikt, men zal eerder geloven in een God, die kracht is; een kracht, waardoor men zelf over vele mogelijkheden kan leren

beschikken.

De mensen zullen dit aanvoelen als een vinden van steeds meer inspraak-mogelijkheden t.a.v. het levensgebeuren. Zoals de mens gaat beseffen, dat hij in zekere mate gekonditioneerd is en ook genetisch enigszins gepredestineerd is. Maar in de religie van de toekomst zal de mens ook het gevoel hebben zich aan dergelijke beperkingen, althans voor een groot deel, te kunnen onttrekken. En hij zal er vaak in slagen, dit voor zich ook te bereiken.

Daar dit vele geheel verschillende bestrevingen en werkwijzen van node zal hebben, rijst nu de vraag, wat dan wel de wetten, de regels zullen zijn van de religie van de toekomst.

Ongetwijfeld zal voorop blijven staan, dat je in het bestaan van een God moet geloven. Het geloof aan een God is en blijft dus wel een vereiste. Maar dat die God niet meer zo nauwkeurig omschreven zal worden en Zijn Wil de mensen niet meer in zo algemene regels en wetten zal worden voorgelegd, maakt het voorgaande reeds duidelijk.

Trouwens: naarmate men geestelijk dichter het goddelijke leert benaderen, zal men sterker beseffen, dat het goddelijke ~~ook~~ in wezen, ~~ook~~ in wil menselijk definieerbaar is.

Een vereiste zal ook zijn dat allen, die aan de religieuze bijeenkomsten deel willen nemen, met alle andere aanwezigen te samen een hogere waarde willen bereiken en op aarde kenbaar willen maken. Of daarbij hun punt van uitgang en werkwijze gebaseerd is op magie of weten, dan wel nog andere waarden, doet echter niet meer terzake.

De mens dient echter bereid te zijn, niet slechts te geloven, maar dient er naar te streven zijn geloof ook menselijk tot werkelijkheid te maken met alle krachten en middelen, die hem maar ten dienste staan.

In de eerste periode, dat deze vorm van godsdienstigheid zich ontwikkelt, zal natuurlijk de politiek, de lust tot macht, een grote rol blijven spelen. Men zal proberen om bepaalde groepen te onderdrukken en de mensen als geheel terug te dwingen naar bepaalde geloofsvormen en aanvaarding.

De machthebbers zullen zeggen, dat elke vorm van godsdienst, die hun macht aantast verkeerdt, schadelijk en demonisch moet zijn. Daarnaast zullen zij ongetwijfeld diep in zichzelf denken: God is alleen goed, wanneer Hij ons helpt. om onze wetten en macht te handhaven.

Maar de gelovige mens beschikt steeds meer over mogelijkheden en middelen, die innerlijk zijn. Wanneer je in de religie van de toekomst dergelijke gaven en mogelijkheden zich steeds verder ziet ontwikkelen, is het wel duidelijk, dat zowel de ~~gemeenschap~~ als de enkele gelovige zich hierdoor steeds meer zullen kunnen onttrekken van op stoffelijke middelen gebaseerde machten.

In uw dagen klinkt dit mogelijk nog wat krankzinnig. Maar in die dagen zal men als gelovige niet meer vragen, of Den Uyl socialist is, of wel van Agt christelijk democraat. Men zal zich eerder afvragen, of dit wel een mens is met voldoende visie, met besef van de toekomst, met inzicht in het gebeuren en het vermogen, ontwikkelingen en gevaren

voorvoelende? Is dit iemand, die bewust af kan lezen wat er in en rond de mensen leeft?

U zult begrijpen, dat in democratiën dus al snel alleen maar bewusten leidende posities in zullen gaan nemen, terwijl tegen de geestelijke achtergrond van een dergelijke keuze ook door meer dictatoriale machthebbers moeilijk te vechten zal zijn.

Stel dat men een paranormaal begaafde wil arresteren. Hij voorziet, wat er gaat gebeuren, leest de gedachten van zijn vervolgers en kan er dus met betrekkelijk weinig moeite voor zorgen, dat hij niet wordt gepakt. Tenzij hij mogelijk zich bewust wil laten vatten, omdat hij te voren beseft, dat hierdoor iets bijzonders bereikt kan worden.

Het is duidelijk, dat in een dergelijke ontwikkeling het beeld van de wereld snelle en ingrijpende veranderingen zal ondergaan. Het geestelijk bewustzijn en mundane macht raken steeds meer vervlochten, vormen op de duur een eenheid.

Het basisprincipe van alle godsdienst, ook in deze tijd, is in feite - zij het helaas voornamelijk in theorie - een samengaan, een harmonisch zijn. Het samengaan, innerlijk zowel als stoffelijk is, zover het voorkomt, bij alle godsdiensten van deze tijd voornamelijk tot de eigen kring beperkt.

Men gaat nog steeds uit van de stelling: wij hebben gelijk en anderen niet, wij zijn uitverkorenen en anderen zullen dit helaas nooit kunnen worden e.d. Waarbij u wat mij betreft dit helaas wel dik tussen aanhalingstekens moogt plaatsen, want de mensen zijn meestal maar wat blij, dat zij zichzelf uitverkoren mogen gevoelen in de wetenschap, dat anderen dit niet zijn.

In de religie van de toekomst zullen dergelijke stellingen niet meer te handhaven zijn, dank zij de ontwikkeling van het innerlijk beseffen en weten. De bijeenkomsten zullen in feite voor een ieder open moeten staan, omdat de basis van de godsdienst berust op een harmonisch worden of zijn van alle mensen.

Men zal stellen: het is boven alles belangrijk, dat wij ons één kunnen gevoelen met elkaar, dat wij elkander leren aanvaarden, aanvoelen en te samen streven en werken. Het is belangrijk, dat wij ook allen te samen leren, onze innerlijke mogelijkheden en geestelijke krachten op zo harmonisch mogelijke wijze te samen te gebruiken.

Waar in toenemende mate een harmonie bestaat tussen de mensen zullen ook steeds meer mensen bewust toegang krijgen tot de geheimzinnige werelden, die men nu aanduidt met termen als: de verlichting, - vooral bij grote religies in gebruik, waar men soms zelfs reclame maakt met die verlichting, alsof men een branche van Philips zou zijn, dat trouwens ook een groot concern is - zomerland - bij kleinere spiritistische groepen - en nog vele andere, vaak zeer vreemde en ingewikkelde namen.

Je krijgt als mens steeds meer de kans, geestelijke werelden bewust te beleven als deel van de eigen werkelijkheid. Wat betekent, dat de waarde van de dingen in het leven enorm verschuiven zal.

Je hebt ook niet zoveel haast meer . Wanneer je denkt, dat je alles in korte tijd moet doen, ren je een eind weg. Maar wanneer je denkt: wanneer ik het niet bereik in dit leven, dan komt het wel in het volgende, dan voel je je ongeveer als iemand, die al rijkelijk aow geniet en, naar de tramhalte gaande, ziet, dat de tram op vertrekken staat: die loopt niet harder en redeneert, over 10 minuten komt er een volgende tram en tijd heb ik toch genoeg.

De drang tot bereiken, de enorme stuwning om je stoffelijk nog even te laten gelden, verdwijnt langzaam. Het gaat de mens er dan niet meer om, zo snel mogelijk zoveel mogelijk te bereiken. Het gaat er dan eerder om, alles, wat je doet, ook zo goed mogelijk te doen, om dat, wat je bent, ook zo volledig mogelijk te zijn.

Dit impliceert een ontspannenheid, die op zijn beurt weer bijdraagt tot een grotere geestelijke gevoeligheid. Toch dient u te beseffen, dat dit alles zich niet afspeelt binnen enkele jaren:

Wanneer wij spreken over de religie van de toekomst, zo moeten wij bij al het volgende zo rond 500 jaren af heden verder te denken. En zeg nu niet, " wat gaat het mij dan aan," want u zult het vanuit de geest kunnen konstateren, indien u ondertussen niet voor de zoveelste keer op herhalingsoefening op aarde bent.

Geestelijke werelden worden voor de mens zo belangrijk, omdat zij een controle vormen op de juistheid van het stoffelijke gebeuren. De uitstralingen van anderen, de krachten van anderen, vormen dan een voortdurende bevestiging van de juistheid, zowel van je eigen werken, je denken als van je geloven.

De mens zal hierdoor steeds rustiger, steeds harmonischer en daardoor ook steeds gevoeliger worden. De drang tot zelfbevestiging, die in uw wereld een zo grote rol speelt, krijgt weinig of geen nadruk meer.

De mens leeft meer en meer voor die momenten van innerlijke verlichting, waardoor je zelfs boven alle vormsferen uitstijgt om vanuit het dan besepte en beleefde een voortdurend grotere waarheid op aarde te manifesteren.

Dan gaat het er niet meer om, dat ook anderen die waarheid als juist aanvaarden, maar dat je de beleefde kracht en het verkegen besef zelf waarmaakt.

Dit betekent, dat er heel wat minder onderlinge kritiek zal zijn. Gebruiken als nu bestaan, waarbij de zondaar in feite alleen deugt om vermaand te worden en op het achterste bankje in de kerk te zitten, vallen weg, want men heeft een ander niets meer te verwijten.

Als een mens harmonisch leeft, is hij daardoor voor God gerechtvaardigd en leeft hij juist. Doet hij dit niet, dan is hij een arme ziel, die wij met onze krachten op moeten trekken tot hogere harmonie, niet iemand, die wij mogen betuttelen, dienen te vermanen, of neerbuigend mogen bezien.

Zo iemand is, met alle mensen, een deel van zijn en aansprakelijkheid voor ons geworden. Want in de harmonie, die allen omvat, ligt voor ons de enige sleutel tot hogere innerlijke belevingen en het vermogen iets meer te leren

kennen van de goddelijke werkelijkheid en de lichtende werelden van de geest.

In een dergelijke religie zal ook veel minder behoefte bestaan aan formele erediensten. In het begin zal men mogelijk nog wel bepaalde ritën in ere houden, die dan van kerk tot kerk, van plaats tot plaats kunnen verschillen, maar deze ritën hebben niet meer het doel, bepaalde sacramenten mogelijk te maken.

Het doel van dergelijke ritën zal voornamelijk liggen in de mogelijkheid, hierdoor de mensen gevoeliger te maken voor de sfeer van de plaats, zich eenvoudiger aan de gemeenschap te doen aanpassen.

Afzonderlijke kerkgebouwen zijn steeds minder nodig. God kun je overal ontmoeten. Het is de gemeenschap van de mensen, de eenwording van hun innerlijke werelden, waardoor men het hogere kan benaderen en beleven.

Ook dit heeft zijn voor en zijn tegen. Want van grotere organisaties zal wel geen sprake meer zijn. Aan de andere kant zullen er erg veel paranormale kwaliteiten ontwikkeld worden door dergelijke bijeenkomsten. Want wanneer je gevoelig bent voor de sferen en hogere waarden, zul je die gevoeligheid zeker ook ontwikkelen voor de mentale signalen van je medemensen.

Wanneer er dan ergens een ramp plaats vindt, zullen zovelen onmiddellijk de betreffende signalen ontvangen, dat de hulp al onderweg is, voor de ramp zich geheel voltrokken heeft.

De samenwerking van de mensen wordt anders. Steeds meer zullen mensen elkanders gedachten op leren vangen. Het gemeenschappelijke bewustzijn, nu wel eens gemeenschappelijk bovenbewustzijn genoemd, zal in het leven van de mensen een steeds grotere rol gaan spelen.

Op de duur zal men daaraan steeds meer kennis kunnen ontleenen, zodat het b.v. niet nodig meer is, alle wijzen van berekening precies te beheersen, voor men een bepaald probleem op kan lossen. Je stelt je eenvoudig in. Je ontvangt uit het besef van anderen de nodige formules, de juiste wijze van rekenen en lost je probleem zelf op, schijnbaar inspiratief. Schijnbaar, want je hebt die mogelijkheid alleen, omdat anderen op de wereld over de nodige gegevens beschikken in hun bewustzijn. Ook dit is als vanzelfsprekend voor degenen, die er gebruik van maken, maar vormt in wezen een van de uitwerkingen van de religie van de toekomst.

Denk overigens niet, dat alles nu opeens heel gemakkelijk zal worden, want b.v. handvaardigheden kunnen langs deze weg niet worden overgedragen. Denk dus niet, dat iemand een viool kan pakken en daarop een schitterende sonate spelen, omdat een Jehudi Menuhin van de toekomst ook ergens in concentratie is. Hoe je zou moeten spelen, weet je wel, hoe het zou moeten klinken besef je, maar je kunt daarmee je vingers nog niet dwingen, om in het juiste tempo met de juiste kracht en soepelheid te bewegen.

Het is duidelijk, dat een dergelijke wereld heel anders functioneren zal dan de wereld, die u nu kent.

Wanneer een religie als de door mij omschrevene zich volgens de gegeven lijnen ontwikkelt, is het wel duidelijk, dat niet alleen de geestelijke zaken, maar ook de stoffelijke ontwikkelingen steeds meer bepaald zullen worden door de harmonische mogelijkheden, die mensen t.a.v. elkander ontwikkelen.

Ik neem niet aan, dat iedereen met een ieder geheel en in een zo korte tijd als 500 jaren, harmonisch zal kunnen zijn. Er zullen dus verschillende afzonderlijke harmonieën onder de mensen bestaan.

Maar bestrijden zullen dezen elkander niet, want een bestrijden van anderen zal in de eigen groep ervaren worden als het scheppen van disharmonie. Iets, wat betekent, dat men, om een ander te bestrijden, in feite zichzelf geestelijk zou moeten verminken. En dit zal men zeker niet willen.

Volgens mij zullen er op aarde uiteindelijk 7 à 8 groepen mensen overblijven, die een onderlinge harmonie binnen de groep volledig kunnen ontwikkelen. Deze groepen zijn echter niet plaatsbepaald, maar worden door de afstemmingsmogelijkheden van mensen en hun ontwikkelingsgang bepaald. De scheiding in groepen heeft dus volgens mij vooral met de aanwezigheid van afwijkende en verschillende geestelijke kwaliteiten te maken.

Velen zullen zich nu afvragen, wat een dergelijke religie of harmonische groep dan wel zal doen. Want een religie is nu maar al te vaak iets, wat je in je vrije tijd beoefent, terwijl de kerk in feite zelf acties ontwikkelt, waarmee je weinig of niets te maken hebt.

Voor u geldt nog steeds de oude waarheid: vroomheid onder de preekstoel wordt vloeken op het werk. Maar in de toekomstige ontwikkelingen, die wij bespreken, worden werk en godsdienst steeds meer één geheel. Het is niet meer mogelijk te zeggen: dit heeft te maken met mijn werk en dat heeft te maken met mijn geloof.

In de religie van de toekomst is het geloof en het innerlijk beleven daarvan aansprakelijk voor de keuze van het werk en de wijze, waarop je dit volbrengt. Het werk op zijn beurt zal vaak weer een aanleiding vormen tot een groter harmonie met meer mensen, waardoor men innerlijk tot hogere belevingen komt.

Een dergelijke opzet is minder elitair dan velen in uw tijd wenselijk zullen achten, daarvan ben ik mij bewust. Maar de gehele gemeenschap wordt mede bepaald door het geloof en de innerlijke belevingen van de gelovigen in de toekomst.

Wat moet ik u nog meer hierover vertellen? Ik heb u reeds gezegd, dat de plaatsen van bijeenkomst vele zullen zijn en meestal voornamelijk bestemd zullen zijn voor in aantal nogal kleine gemeenschappen. Geen kathedralen vol met 10.000den mensen, die eerst hosanna roepen en daarna viva il papa juichen, maar betrekkelijk kleine groepen mensen, die op schijnbaar willekeurige plaatsen tesamen een bepaalde sfeer oproepen. Elke kamer, zaal, rustige plaats binnen of buiten, is geschikt.

Overal, waar mensen zoeken, zullen zij dergelijke bijeenkomsten kunnen bezoeken en kunnen houden. Maar onder elkaar zal men, vooral in de aanlooperperiode, vaak een

voorkeur hebben voor bepaalde plaatsen . Ik kan mij voorstellen, dat men dan nog tekens zal hanteren, waarmede men plaatsen aanduidt, waar regelmatig bijeenkomsten zijn. Later is dit natuurlijk niet meer nodig. Dan voelt men aan, waar men moet zijn, wordt men aangetrokken tot een bijeenkomst, op het ogenblik, dat men een dergelijke oefening van concentratie en harmonie waar dan ook begint. Men zal dan zonder meer weten, waar men moet zijn, indien men aan een dergelijke bijeenkomst zelve deel wil nemen.

Wat voor priesters men dan zal kennen? Ik geloof niet, dat er dan nog priesters zullen zijn. Wat ook begrijpelijk is: God is er voor ons allen, God is in ons allen, God is rond ons allen. overal en altijd. Waarom zou je dan nog behoefte hebben aan iemand, die a.h.w. tussen de mens en zijn God staat? Laat staan dat men behoefte zou hebben aan een hele hiërarchie.

Elke mens wordt gekonfronteerd met zijn innerlijke werkelijkheid. Hij wordt gekonfronteerd met de poorten van inwijding en de lichtende bogen van werkelijkheid. Hij heeft dan geen bemiddelaars van node.

Aan de andere kant zullen er natuurlijk wel mensen zijn, die beter dan anderen in staat zijn, bijeenkomsten te organiseren, of harmonie op te wekken en een gemeenschap tijdelijk tot een geestelijke eenheid samen te smelten. Dezen zullen dan, volgens eigen kunnen, willen en vermogen naar voren kunnen treden uit de groepen, waartoe zij behoren en zullen enige zeggingschap toegekend krijgen. Niet, omdat zij de meerderen van anderen zijn, niet omdat zij over een grotere macht beschikken, maar omdat zij op dat ogenblik de juiste mensen op de juiste plaats zijn.

Het wegvallen van alle hiërarchische structuren betekent echter ook, dat het voor de religie van de toekomst erg moeilijk zal zijn, bezittingen te hebben.

O, een tijdlang zullen er nog wel een soort stichtingen bestaan, waaruit bijzonder geschikte plaatsen van bijeenkomst worden behouden en verzorgd, zo in de zin van: Ik schenk hierbij het bosje A aan de geestelijke gemeenschap, waartoe ik behoor en bepaal, dat dit zolang mogelijk in de goede en oorspronkelijke staat zal worden gehouden op kosten van mijn werkelijke nalatenschap. Enz. En desnoods zal de een of ander zelfs bepalen, dat aan een ieder, die op zijn sterfdag een bijeenkomst bezoekt, na afloop gratis een broodje ham en een borrel zal worden uitgereikt.

Ik overdrijf nu wel erg, maar in de beginperiode zal het streven naar stoffelijk bezit nog niet geheel wegvallen zijn en zijn dergelijke stichtingen dus denkbaar en bovendien nuttig. Bovendien zullen sentimenten vaak een rol spelen en zal men proberen iets te doen, om de plaats, waar men zelf verlichting mocht ervaren, ook voor anderen te behouden in de hoop, dat zij de instandhouding van de betreffende plek dan later zelf ter hand zullen nemen.

Dit zal echter maar een voorbijgaand aspect zijn van de ontwikkeling. Volgens mij een reden om dankbaar te zijn. Want wanneer ik zo zie, wat sommige stichtingen nu doen, ben ik geneigd stichtelijk te danken voor alles, wat met stichtingen te maken heeft.

Naarmate de nieuwe religie meer invloed krijgt, zal persoonlijk bezit voor de mensen een steeds minder belangrijke rol gaan spelen. Maar zolang er ruilmiddelen zijn en de mensen nog persoonlijke bezittingen als onaantastbaar willen beschouwen, zal men zeker proberen de plaatsen van samenkomst zo goed mogelijk te handhaven en tegen storende invloeden te verdedigen.

Ook later nog zullen mensen geneigd zijn die plaatsen te preferen, waar nog de sfeer hangt van hun concentraties, de nawerkingen nog hangen van kontakten met het hogere. Maar kerken in de zin van het huidige woord zal men niet meer bouwen en in standhouden.

Hoe de wettelijke positie zal zijn? Dat is moeilijk te zeggen. Wanneer deze religie veld wint, zullen er naar ik vrees maar heel weinig wetten en regels overblijven. Wat mogelijk een jobstijding is voor advocaten e.d., maar die moeten dan maar denken dat dit nog honderden jaren in de toekomst ligt, zodat er nog wel wat vila's aan de wet te verdienen vallen in de tussentijd.

Kijk: wanneer je wetten hanteert, zo is algemeen de neiging kenbaar om alle bestaande wetten en maatregelen zoveel mogelijk in stand te houden en eventuele fouten of overtredingen door het stellen van nieuwe of aanvullende wetten zoveel mogelijk te voorkomen. Ook zal men alle nieuwe verschijnselen in de samenleving door nieuwe wetten proberen te regelen, zonder daarom oudere wetten buiten werking te stellen.

Het gevolg is een steeds complexer web van wetten en voorschriften. Wat is het gevolg? Voor de mensen bestaan al die wetten in feite allen nog maar, om ze te kunnen ontduiken of ongemerkt te overtreden. Vóór gezegd: hoe meer regels, hoe meer zondaars.

Zolang er een kerk is, waarin de zonde afgekocht kan worden met "goede werken", is een veelheid aan wetten voor die instelling erg voordelig. Maar wanneer je een gemeenschap hebt, waarin het materiële alleen nog wordt beschouwd als een uitdrukkingmogelijkheid voor allerlei geestelijke zaken, is een omvangrijke reeks wetten niet meer noodzakelijk, maar eerder hinderlijk.

Het gaat er niet meer om, de dingen te regelen, maar gaat er om de zaken zodanig in te delen, dat men elkaar zo weinig mogelijk stoort bij eigen beleving van de innerlijke werkelijkheid.

Naar mate de mensen bewuster en gevoeliger worden, zal de neiging elkaar te storen, minder worden en zal men een besef bezitten, waardoor een onopzettelijk storen praktisch niet meer voor kan komen. Zodat zelfs die laatste regels steeds meer overbodig worden en op de duur eenvoudig worden vergeten.

Je krijgt een maatschappij, die bijna anarchisch aandoet. Want de religie van de toekomst is gebouwd op harmonie en harmonie betekent nu eenmaal een vrijwillige samenwerking. Het betekent ook, dat er geen dwang meer nodig is en dat het zelfs overbodig is geworden, middels t.v. en vele telefoonnummers, de mensen duidelijk te maken, dat zij

iets bij moeten dragen voor de goede zaak. Want wanneer je een werkelijke noodzaak niet beseft, of, haar beseffende, er niets aan doet, valt je harmonie weg. En het is de innerlijke harmonie, waarom het gaat, het is altijd weer het licht, dat er in en voor je bestaat, dat de overheersende rol voor jou en de gehele gemeenschap speelt.

Wanneer je zo gevoelig geworden bent, gebeurt er nog iets anders: Tegenwoordig staat men aan het graf en denkt : daar lig je. En de betreffende staat er bij en denkt als geest: " ja, daar lig ik. Wat liegen jullie lief vandaag."

Maar wanneer je eenmaal aanvoelt, dat de persoonlijkheid voort blijft bestaan, ben je je ook steeds meer bewust van die persoonlijkheid. Mensen, die sterven, komen wel in een andere toestand te verkeren, maar dan blijf je toch kontakt met hen behouden.

Het leven na de dood, dat in de godsdiensten van deze tijd een zo grote rol speelt, en de angst voor de dood, zullen voor een groot deel gaan verdwijnen.

O, het is voor een mens nog steeds niet aangenaam te sterven. Want ook dan nog zal men stellen, dat men toch op aarde ook zijn harmonische mogelijkheden heeft en dat men zich juist had voorgenomen bepaalde dingen te doen, die nu niet door kunnen gaan.

Maar het is geen gevreesde ramp meer. Men zal op het feit, dat men sterven moet, eerder reageren, zoals men nu pleegt te reageren op de komst van visite, terwijl juist je lievelingsprogramma op de t.v. is.

De dood zal voor vele mensen nog steeds niet begerenswaardig worden, maar zij zal een geheel andere betekenis krijgen dan nu eerder worden gezien als een soort faseverschuiving van eigen besef.

Dit impliceert, dat het samenleven met de doden een ander karakter krijgt. Er is geen sprake van een voortdurend teruggrijpen op stoffelijke bindingen, maar eerder een beleven van een geestelijke band.

Uiterlijkheden zijn daarbij voor een geest nu eenmaal niet van belang. Maar dan zullen ook mensen beseffen, dat een band met een geest blijft bestaan, ook al doet, leeft en denkt een mens heel anders, dan hij eens, toen beiden in de stof bestonden, heeft gedaan.

Dit beseffende en de geestelijke binding als het voornaamste belevende, - iets wat voor een gevoelig mens in uw dagen reeds vaak het geval is - zal men ook de stoffelijke aspecten geheel anders gaan beleven.

Wanneer mensen elkaar trouw zijn in die nieuwe religie, zo zal dit voortkomen uit hun eigen gevoel van harmonie en niets meer te maken hebben met een bezitsgevoel. Zoals de band die mensen hebben, niet meer vooral gebaseerd zal zijn op een soort bonboekje, waarin je voor elk kind een stempeltje moet halen, maar op een gevoel van verbondenheid, dat bestaat door alle inkarnaties en sferen heen. Deze werkelijke en blijvende band zal tellen, de rest niet.

Wat duidelijk maakt, dat de moraalopvattingen, die nu algemeen behoren bij alle godsdiensten, een veel minder

belangrijke rol zullen spelen - zo al - in de religie van de toekomst. Ook wat dit betreft, bezit deze nieuwe godsbeleving, bezien vanuit het heden, anarchische trekken.

Er zijn meer van dergelijke aspecten: Een geloof van deze tijd is opgebouwd op openbaringen. Of het nu het o.t., het n.t., de brieven van Paulus, of de openbaringen van Johannes betreft, dan wel de koran of de veden, de kern is, dat men dergelijke gegevens als geopenbaard beschouwt en dus als staande boven kritiek en verstandelijke benaderingen.

Het zal u duidelijk zijn, dat het wezen van al die leringen geen openbaring van nieuwe feiten omvat, maar eerder een omschrijving van wegen behelst, waardoor de mens in zich en met zijn naasten de juiste harmonie leert wekken en beleven.

In een wereld, waarin de mens zelf voortdurend in zichzelf erkenningen en ervaringen opdoet, zal het aspect van de harmonie meer en meer in de plaats gaan treden van de nu nog zo graag verkondigde onfeilbaarheid van de leer.

Daarmede hebben wij een ogenblik bereikt, waarop de religie van de toekomst in feite tot het leven van de toekomst is geworden. Dat zal ongetwijfeld lange tijd vergen, langer zelfs dan de genoemde 500 jaren, dat is wel duidelijk.

Welke belangrijke functies heeft de nieuwe religie dan? Enkele hebben wij reeds genoemd, zoals het winnen van harmonie en het ontwikkelen van nu nog paranormaal genoemde kwaliteiten. Maar daarnaast is die harmonie zodanig opgenomen in het gehele leven, dat je de kern van de religie van de toekomst nog het beste omschrijft met de aanduiding praktische naastenliefde.

Dit zal de hoofdtoon voeren in de maatschappij, stoffelijk zowel als geestelijk. Of men elkander nu kent of niet, wanneer men gevoelt, dat de ander geen kracht heeft, zo zal men onmiddellijk reageren: Hier heb je dan mijn kracht.

Kun jij niet doordringen tot een bepaald besef en kan ik dit wel? Dan zal ik zo goed mogelijk het door mij besefte aan je overdragen.

Het is een wederkerige dienstbaarheid in feite, die in genedele samenhangt met zaken als sympathie en antipathie, maar eenvoudigweg op de erkenning van de problemen zelf gebaseerd is.

In de gemeenschap zien wij eveneens veranderingen. Wanneer men zich meer bewust wordt van paranormale gaven en mogelijkheden, is het als vanzelfsprekend, dat de paranormale geneeswijzen deels in de plaats treden van en deels tot aanvulling worden op de moderne geneeskunde.

Een groot deel van de medicaties, die men in deze tijd aan de mensen verstrekt, zal overbodig blijken, men zal ook op dit gebied terugkeren naar eenvoudiger en vooral natuurlijker methoden van genezing.

Industrieën, zoals die op het ogenblik bestaan, zal men steeds minder van node hebben. Toch zal er veel gemaakt, veel werk gedaan moeten worden. Dit geschiedt voornamelijk in kleinere bedrijven - communes is waarschijnlijk een betere omschrijving, - die zich hebben toegelegd op het verwaarden van zaken en het opwekken van krachten, die voor

anderen werkelijk van belang kunnen zijn.

Mode en dergelijke zaken zullen minder een rol spelen dan nu: wanneer je een slechte uitstraling hebt in een wereld van daarvoor gevoelige mensen, kun je een nog zo mooi toilet aantrekken, maar het maakt niets meer uit. Alleen de esthetische gevoelens van iemand en zijn omgeving zullen bij kleding e.d. dus nog een rol spelen. Zeker is, dat mode e.d. niet meer kunnen dienen om je te verhullen of de anders voor te doen dan je werkelijk bent.

Het is duidelijk, dat ook hierdoor vele industrieën in moeilijkheden gaan komen op de duur. Wanneer eenmaal het verkrijgen van een juiste uitstraling belangrijker wordt dan het dragen van de modieuze juiste lipstick: arme Mary Quant.

Er zullen dus ook stoffelijk als gevolg van deze ontwikkeling van de menselijke geest heel wat verschuivingen plaats vinden, maar waarschijnlijk langs de lijnen der geleidelijkheid.

Daarnaast zal men toch wel praktisch reageren en denken, ook al gebruikt men middelen, die nu nog niet als werkzaam en deugdelijk aanvaard plegen te worden. Zo zullen wij zien, dat hypnose niet alleen gebruikt wordt bij medische en psychische ingrepen, maar wel degelijk ook gebruikt zal worden om de mensen te helpen, sneller en beter zaken te leren, die voor hen belangrijk zijn. Hun opname-mogelijkheid voor gegevens kan vergroot worden langs deze weg en beletselen voor juiste concentratie kunnen opgeheven of tijdelijk verdrongen worden, zodat ook geestelijke mogelijkheden beter gebruikt kunnen worden.

Het resultaat van dit alles in de stof zal zijn, dat de bestaande techniek en verbeterde, maar reeds nu in principe bestaande technieken samen zullen gaan met werkwijzen, die in uw dagen nog occult of geestelijk genoemd worden.

Of er nog sacramenten zullen bestaan in de religie van de toekomst? Ik meen hierop ja te moeten antwoorden. Wanneer b.v. een kind op aarde geboren wordt en de gemeenschap beleeft gezamenlijk de vreugde over een ziel, die nu weer de aarde gaat betreden, dan is dit een aanvaarding in de harmonie van die gemeenschap en volgens mij iets, wat op zijn minst een sacrament volgens de huidige definitie sterk benadert.

De gemeenschap vormt dan immers een eenheid van licht, waarin ook het kind opgenomen is. Dit is meer dan een doop, want het wekt het geestelijk besef en bewustzijn van het kind en is gelijktijdig de erkenning op aarde van het kosmische burgerschap, dat het deel is van elke uit God voortgekomen ziel.

Wanneer mensen onderling bepaalde bindingen aangaan, dan zal dit niet zo officieel gaan als nu het geval is. Maar men zal dit dan toch aan anderen medewillen delen. Er zal dan een beantwoordende gloed zijn van alle anderen, die de diepere, grotere harmonie erkennen, die men gevonden heeft en deze zo gelijktijdig bevestigen.

En wanneer een mens sterft, want ook dat zal nog steeds gebeuren, dan zal men mogelijk denken: jammer, dat

we je stoffelijke aanwezigheid nu moeten missen. Maar gelijktijdig zal men de geest erkennen in haar nieuwe toestand, haar a.h.w. het beste wensen en in zijn meditatie tot uitdrukking brengen, dat men op alle vlakken, die tijdloos zijn, verbonden zal blijven.

Alleen reeds het geloof in de zinrijkheid van het stoffelijke bestaan van de heengegane, het tesamen mogelijk trachten, wat extra licht te geven, zodat de overgang gemakkelijker wordt, volgens mij een soort sacrament nabij komen.

Het is of de krachten en mogelijkheden, die wij in de oude religies steeds weer toegeschreven zien aan God, aan goden, engelen of bepaalde heiligen, nu vanuit de gemeenschap zelf voortdurend ontstaan en herontstaan.

Ben je zover, dat je ook deze nieuwe vorm van sacramenten kunt begrijpen en aanvaarden, dan blijft ons nog een enkel punt in deze inleiding.

In een wereld, waarin men gemeenschappelijk en voor zich het hoge licht steeds weer weet te beleven is het wel begrijpelijk en zelfs duidelijk, dat ook hogere entiteiten, die nooit mens geweest zijn - engelen e.d. - gemakkelijker dan voorheen in contact kunnen treden met de mensheid.

Er is in een heel ver verleden een tijd geweest, waarin de werkelijke wijzen van een vergeten volk op een bergtop plachten te zitten om in eenzaamheid een contact tot stand te brengen met dergelijke geesten, met hun "goden".

Wanneer de religie van de toekomst haar top bereikt zal hebben, zullen die "goden" weer met de mensen kunnen spreken naar believen en de mensen zullen naar hun wil contact op kunnen nemen met deze "goden".

Werelden, die geheel anders zijn dan de menselijke, worden op deze wijze geestelijk opengebroken. De vrede op aarde wordt een werkelijkheid en is niet langer een vrome wens.

Maar nogmaals: dit alles kan niet zo 1,2,3 gebeuren. De godsdiensten van heden zullen terugvechten tegen dergelijke veranderingen met alle middelen, die zij maar hebben, strijdende tegen iets, wat zij zien als het zedenverval, begonnen met de ontkerkelijking.

Zij zullen niet beseffen, dat zij in feite meer en meer tot politieke instrumenten worden, zoals ook voetballers en andere atleten niet begrijpen, dat ook zij meer en meer tot politieke prestige-objecten zijn geworden.

Zeker is, dat de kerken naar alle middelen zullen grijpen, die hen nogmaals in staat zullen stellen, hun denkwijzen en leefregels aan een ieder op te leggen. Gezien de politieke bindingen en een gelijke geneigdheid in verschillende godsdiensten zou hieruit strijd kunnen ontstaan.

Het zal volgens mij zeker enkele honderden jaren duren voor de gemeenschappen van het innerlijke licht in volle vrijheid met anderen zullen kunnen communiceren. Maar het "rijk" is nabij.

Jazeker, het Koninkrijk Gods. Maar dan niet, zoals het door sommigen voorspeld wordt, bestaande uit 144.000 vrome lange gezichten, die voortgaan, terwijl alle anderen reeds naar warmere streken verbannen zijn.

Ik noem de era van de religie van de toekomst het Koninkrijk Gods, omdat de geheimzinnige kracht, waar elke mens ondanks alles toch steeds weer iets van gevoelt, dan steeds meer bewust ook op aarde beleefd zal worden en daardoor ook een steeds meer bepalende factor zal vormen in al, wat de mensen zijn en doen.

Daarom durf ik stellen: Het Koninkrijk Gods is nabij, ook al duurt het nog een 500 à 600 jaren, voor het op aarde manifest wordt. Want dit is dichtbij in de tijd.

Aquarius brengt, in de volle ontwikkeling van zijn krachten, een broederschap, die verder gaat dan de mensheid zelf: de eenheid met lichtende krachten, de eenheid met andere werelden, de harmonische eenheid tussen de mensen en het gebruik van alle geestelijke gaven en krachten, die in een te materialistisch en technisch tijdperk weggespoeld schenen te zijn en zelfs nu zo hier en daar nog voor bijgeloof worden uitgekreten.

Ik zeg u, dat in deze tijd de wetenschap, de techniek en de godsdienst, zonder dit mogelijk zelve te beseffen, stap voor stap reeds de middelen scheppen, waardoor voor de mensheid deze harmonie bereikbaar wordt.

De harmonie van de toekomst is in feite een waarmaken van datgene, wat nu in enkele mensen reeds leeft als het begin van een gemeenschappelijke mogelijkheid tot bereiken en beleven.

De grenzen tussen mensen, rassen en werelden zullen vervagen in de nieuwe religie. De kosmische werkelijkheid schept voor de mens steeds meer mogelijkheden, wanneer hij eenmaal geleerd heeft, niet voor zichzelf te eisen, maar in harmonie te zijn met alle anderen.

Dat is alles, wat ik u kan zeggen over de religie van de toekomst. Ik kan haar geen naam geven, al zal zij mogelijk vele namen dragen in de tijd, dat zij tot ontwikkeling komt. Zoals het mij onmogelijk is, de religie van de toekomst te koppelen aan het christendom, of het boeddhisme, of enig ander leerstelsel.

Je kunt in feite alleen maar zeggen: zij zal de weg tot eenheid zijn. Ik geloof, dat die vaststelling op zich reeds hoopgevend genoeg is om zelfs in uw dagen van strijd en verdeeldheid, toenemend groepsegoïsme en sektarisme te gaan vertrouwen op het innerlijke licht en te durven streven vanuit die kracht, die in je bestaat, op je eigen wijze en toch zoveel mogelijk in harmonie met anderen en al, wat bestaat.

Na de pauze krijgt u alle gelegenheid, hierop verder in te gaan. Ik meen, dat dit als inleiding voldoende is en hoop, dat u dit met mij eens bent.

Tot straks.

-0-0-0-0-0-

Goeden avond, vrienden.

Ik hoop, dat u een aangename pauze hebt doorgebracht. Nu beginnen wij aan het belangrijkste deel van de avond, want nu komt u aan het woord en kunt uw eigen belangrijkheden gaan bepalen.

x Dank voor de heldere uiteenzetting. Ik meen, dat dit transformatieproces reeds aan de gang is. Zullen wij de waanzin van nieuwe oorlogen echter nog kunnen voorkomen?

- Oorlogen zijn over het algemeen het gevolg van de vrees van machthebbers om hun macht te verliezen, danwel van economische omstandigheden, waaraan men het hoofd niet weet te bieden.

Aangezien beide waarden op het ogenblik op aarde rijkelijk vertegenwoordigd zijn, is het begrijpelijk, dat ik nog vele oorlogen meen te mogen verwachten.

De vraag, of er een derde en alomvattende wereldoorlog zal komen, is moeilijker te beantwoorden. Het zijn enkelingen, die hierbij de doorslag zouden kunnen geven. Dit is nooit geheel te overzien vanuit de tijd.

Het transformatieproces, zoals u het noemt, is inderdaad aan de gang. Wanneer dit ook gaat betekenen, dat steeds meer mensen hun persoonlijk egoïsme verruilen voor desnoods een groepsegoïsme en hierdoor invloed krijgen op de gang van zaken, zo lijkt mij de kans op een wereldoorlog steeds kleiner te worden.

Te voren vraag ik pardon aan een ieder, die het met het door mij gestelde niet geheel eens is: Wanneer generaals en staatslieden kunnen beslissen, of er oorlog komt of niet, zullen zij sneller daartoe besluiten dan degenen, die beseffen, dat zij in geval van oorlog een grote kans hebben, tot de eerste slachtoffers te behoren.

Wanneer de gewone mensen hoe dan ook macht verwerven en invloed krijgen op de gang van zaken, is oorlog minder waarschijnlijk dan wanneer wij b.v. te maken hebben met een militaire diktatuur.

Militairen vormen een afgescheiden stand met een soort roversmentaliteit - nogmaals pardon - waardoor zij geneigd zijn, hun eigen kwaliteiten uit te leven tegenover de buitenwereld, waar dit maar mogelijk is en, zo dit niet bereikbaar is, een soortgelijke houding aannemen in hun eigen land.

Wanneer u de gedragingen beziet van de verschillende militaire diktaturen, die nu aan de macht zijn, zult u dit altans deels met mij eens moeten zijn.

Wanneer dergelijke diktaturen de meerderheid van macht in de wereld in handen zouden krijgen, wordt een derde wereldoorlog waarschijnlijk onvermijdelijk.

Wanneer echter steeds meer gewone mensen invloed krijgen, die geen zelfverwerkelijking in strijd nastreven en dus ook begrippen als eer, het vaderland e.d. wat terughoudender hanteren, is het gevaar aanmerkelijk minder.

In dit geval - dat volgens mij zeker binnen de mogelijkheden ligt - zal er geen grote vlam in de pan komen, die de gehele wereld omvat en alle beschaving zou

kunnen uitwissen. Wel kun je dan kleinere oorlogen en handels-oorlogen voor de komende honderd jaar verwachten.

x Wanneer de mensen zover zijn, dat zij geheel harmonisch leven, behoeven zij toch niet meer op aarde terug te komen?

- Op deze vraag kan slechts onder voorbehoud een antwoord gegeven worden: Wanneer een mens een volledige harmonie met hogere krachten heeft bereikt en daarbij volledig evenwichtig in kontakt kan blijven met alle sferen en werelden, waartoe hij toegang heeft gevonden, zal hij niet op aarde behoeven terug te keren.

Het is echter niet zo, dat de harmonie, die je op aarde vindt, het allerbelangrijkste is in dit geval, maar de grootorde van harmonische mogelijkheid, die je bereikt hebt. Wat wil zeggen, dat wij, om werkelijk niet meer door enige inkarnatiebehoefte gekweld te worden, geheel harmonisch zullen moeten kunnen zijn met zowel de allerhoogste als alle lagere krachten.

Wij zullen dan dus een zeer evenwichtig bewustzijn moeten bezitten met een zodanige basis kennis en een basiswijsheid, dat wij in staat zijn alle ons treffende signalen uit de gehele kosmos te verwerken en dezen kunnen beantwoorden zover dit ons noodzakelijk is, zonder daardoor iets van onze eigen kwaliteiten en eigenschappen te verliezen.

Of dit nu voor een ieder het geval zal zijn, wanneer wij ons in het midden van de aquariusperiode bevinden, waag ik te betwijfelen.

Verder dient u er rekening mee te houden, dat er altijd mensen zullen zijn, met minder harmonische mogelijkheden dan anderen. Ofschoon zij in de religie van de toekomst gedragen zullen worden door de gemeenschap en zo een mate van harmonie zullen kunnen ervaren, die zonder die gemeenschap voor hen niet bereikbaar zou zijn, zo zullen zij in de geest al snel ervaren, dat zij zonder de hulp van anderen niet in staat zijn, een dergelijke harmonie vrijelijk te ervaren en de inhouden daarvan bewust te beleven. Waarop er voor hen toch een ogenblik zal komen, dat zij in de stof terugkeren, om ook dit te leren bereiken.

Kortom: ik geloof niet, dat het menselijke ras binnen afzienbare tijd zal uitsterven als gevolg van te grote harmonie.

x Van een geestelijk standpunt uit gezien is dus inkarneren een soort straf?

- Mag ik antwoorden met een gelijkenis? U bent een kind. U hebt een klas met goed gevolg doorlopen en krijgt een grote vakantie, waarin u heerlijk vrij bent. Maar is het nu een straf, wanneer u voor het volgen van de volgende klas weer naar school moet?

Toch is dit in feite de betekenis van inkarnaties voor het ik. Wat m.i. duidelijk is.

x Moet u zelf ook weer inkarneren?

- Een vraag, die vaak wordt gesteld. Wat mij betreft kan ik zeggen, dat het antwoord bevestigend moet luiden, maar dat dit nog wel even zal duren. Iets, waarvoor ik zeer dankbaar ben, want de noodzaak in uw tijd en omstandigheden

onmiddellijk te moeten inkarnen lijkt mij wat minder aantrekkelijk. Al ben ik wat dit betreft mogelijk bevooroordeeld.

x U wacht nog minstens 500 jaren?

- Dat zou mij zeer aangenaam zijn, maar helaas. Ik heb echter, zover ik kan overzien, nog wel een paar honderd jaren in de geest voor de boeg - volgens uw tijdsrekening dan.

x Is het wel nodig om 500 jaren te wachten? Er is toch geen echte tijd, maar alleen het eeuwig durende nu?

- Mag ik even informeren, of u het woord nu in de nederlandse danwel de franse betekenis hanteert? Vergeef mij, dat ik op deze wijze uw ongetwijfeld zeer filosofische betoog voortijdig beeindig.

U hebt in zoverre gelijk, dat er een bestaanstoestand is buiten de ons bekende kosmos, waarin tijd niet meer bestaat. Maar u zit hier. Kunt u dan zeggen, dat er voor u geen tijd is?

Kunt u in geweten beweren, dat er geen tijd voor u bestaat hier? Een keer wachten op de bus of de tram en u wordt u gegarandeerd weer van het bestaan van de tijd bewust.

x Maar alleen op deze aarde geldt toch het begrip tijd en het begrip ruimte?

- Onjuist. Het begrip tijd bestaat overal, waar niet de mogelijkheid bestaat om tot een gelijktijdig besef van alle waarden te komen - zelfs indien je daaruit selectief bepaalde delen intenser zoudt beleven. Ruimte bestaat overal, waar een onderscheidt wordt gemaakt tussen het ik en het andere.

Zodra uw bewustzijn opeenvolgend indrukken kan verwerken, maar niet gelijktijdig, zal door de opeenvolging van die indrukken voor u reeds tijd of een illusie, die u zo noemt, ontstaan.

Op het ogenblik, dat u bovendien verbonden bent met materie, waarbij elke verplaatsing in ruimte krachten doet veranderen in verhouding en zo ook een verschijnsel tijd doet ontstaan, zult u aan het door massa plus beweging ontstane tijdsverloop evenzeer gebonden zijn als aan de materie.

M.a.w.: u bent op aarde gebonden aan het ritme van de aarde en zelfs uw organisme is geheel op het wentelingsritme van die aarde ingesteld. U zult dus tijd en ruimte ervaren.

Dan kun je wel zeggen, dat tijd en ruimte niet werkelijk bestaan - wat filosofisch gezien ergens waar is en kosmisch een feit zal zijn - maar voor u geldt dit niet in uw eigen mogelijkheden en ervaringen.

Ik vind het wat dwaas, wanneer een mens zegt: er bestaat geen werkelijke tijd, dus behoef je niet te wachten, terwijl de praktijk van eigen beleven juist berust op een bestaan in ruimte en tijd.

Zeker, wat voor u 500 jaren is, kan in een bepaalde sfeer 5 seconden schijnen en in een andere sfeer 5000 jaren, maar dat is afhankelijk van de eigen toestand. Zeker is, dat in alle gevallen een tijdsbesef nog bestaat.

Op hemellichamen zal een tijd bestaan, die samenhangt met hun eigen ritme, massa en bewegingssnelheid. Zelfs een

mens in de ruimte zal een tijdservaring kennen, bepaald door massa, snelheid en bewustzijnstoestand.

x Zal de rol van de vrouw in de nieuwe godsdienst anders zijn dan bij de oude godsdiensten?

- De vrouw is, al zal dit sommigen vreemd klinken, altijd een mens geweest. Er zijn godsdiensten geleid door hoge priesteressen en hoge priesters, er zijn matriarchaten en patriarchaten geweest.

Maar wanneer het, zoals bij de godsdienst van de toekomst, gaat om harmonie tussen de mensen, is de vrouw niet vrouw, maar mens en als zodanig voor allen in de harmonie evenzeer of even weinig aanvulling van eigen besef en mogelijkheid als iedere andere mens of man. Zij is dan ook niet meer of minder dan alle andere delen van de harmonie, al is de kans groot, dat zij daarin bepaalde intuïtieve waarden sterker zal vertegenwoordigen, terwijl vele mannen mogelijk meer geleidelijkheid, redelijkheid zullen bijdragen.

x Een psychiater stelde, dat de geestelijke of psychische leeftijd van de mensen, die de machtverhoudingen bepalen die van een kind van 1½ jaar zou zijn. En volgens Freud is men op die leeftijd universeel crimineel....

- U beroept zich op een autoriteit, maar wat is diens psychische leeftijd dan? Wie een dergelijk oordeel zonder aarzelen en zonder beperkende bepalingen uitspreekt, is volgens mij psychisch niet veel ouder dan 1 jaar, de leeftijd, waarin men nog niet beseft zich aan een stoel te stoten en verontwaardigd uitroept: de stoel slaat mij.

Wat de gemiddelde psychische leeftijd is van het nederlandse volk? Uitgaande van een gemiddelde met vele uitzonderingen, schat ik deze tussen de 6 en de 8 jaren ofwel de graai- en bemoeiperiode. En de regeerders zullen volgens mij een vergelijkbare psychische leeftijd hebben. Want zij worden immers tot regeerders door zich meer te bemoeien en harder te graaien dan anderen? Maar aan de geestelijke volwassenheid of zelfs maar de psychische is de gehele mensheid volgens deze normen niet toe. Dus dit is geen veroordeling.

x U stelt, dat er in de religie van de toekomst nog rond 7 groeperingen over zullen blijven. Waarom?

- Er zijn ontwikkelingsreeksen, ook wel stralen genoemd. Sommige mensen hebben een wetenschappelijke, of op innerlijk weten ingestelde bewustwording. Hun wijze van reageren is anders dan van degenen, die zich in feite baseren op emoties, op liefde- haat reacties.

Het is duidelijk, dat degenen, die wetenschappelijk denkt, degene, die emotioneel reageert, niet altijd zal kunnen volgen en omgekeerd. Een werkelijke en volledige harmonie is voor hen voorlopig niet mogelijk.

Er bestaan 7 à 8 van dergelijke stralen of afwijkende ontwikkelingsreeksen. Dit loopt door alle inkarnaties. Elk van deze groepen is gelijkwaardig of mogelijk gelijkwaardig aan alle andere, maar kent een geheel andere instelling.

In het streven naar harmonie zal men de beste resultaten bereiken met leden van de eigen groep, zodat deze verdeling, die door alle landen en klassen loopt, ook in de nieuwe godsdienst behouden zal blijven.

Goeden avond.

(vragen sterk bekort)

d.d. 7 april 1978